

[Ib Thyregod.]

som her skal føres, hvor et flertal i et huslejenævn har én opfattelse og et mindretal en anden, skal huslejenævnet eller den, der møder for huslejenævnet, nedlægge to påstande reelt. Han skal føre argumentationen på to forskellige opfattelser, nemlig den ene parts opfattelse, flertallets, at lejen er rimelig, og den anden parts opfattelse inden for huslejenævnet, at lejen er urimelig. Han skal for at sige det populært tale med to tunger. Det er noget ganske enestående inden for retsplejen, at man instituerer en sådan form, og jeg må sige, at jeg er noget forbavset over, at man i lovkontoret har haft dette forslag til godkendelse, men jeg går ud fra, at man netop i forbindelse med helhedsløsningsforslagene har haft meget travlt. Det er nemlig noget ganske usædvanligt, som her institueres.

Thestrup: Jeg kan ikke tro, at lejerne skulle være så betænkelige, som den højtærede minister mener, ved at bringe sager om misforholdsleje ind for huslejenævnene. Jeg ville jo mene, at hvis der virkelig skulle være noget i den retning, var her en opgave for lejerforeningerne at tage fat på.

Med hensyn til det processuelle spørgsmål må jeg erklære mig ganske enig med det ærede medlem hr. Ib Thyregod. Det afgørende i en proces er jo, at der står to parter over for hinanden med hver sin opfattelse, at der er modstående opfattelser. Hvor ikke dette er tilfældet, bliver, så vidt jeg kan se, processen meningsløs. Jeg tror, at den højtærede minister skulle være gået en anden vej, når endelig han vil have spørgsmålet ordnet efter de principper, som han har nævnt. Man kunne jo være gået den vej at lade nævnet være første instans med adgang til appel til boligretten; det ville sikkert have været bedre.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, at jeg har en udtalelse fra overformynderen om, at det vel er hans opfattelse, at man måske nok lovligt tidligt havde ophævet kontrollen med nybyggeriet, men at han i virkeligheden fandt det betænkeligt at genindføre noget, man én gang havde ophævet.

Kai Moltke: Først lige en beroligelse til den højtærede boligminister, som er ængste-

lig ved, at det ændringsforslag, jeg har stillet, så at sige skulle komme til at hænge i luften. Nu vil jeg indrømme, at tiden har været knap. Vi havde et udvalgsmøde en dag, og vi fik at vide, at ændringsforslag skulle være afleveret inden mødets afslutning. Det var vistnok for at sikre den saglige behandling og den bedst mulige formulering. Jeg spurgte formanden, hvorfor det skulle være sådan; det var, fordi regeringen havde forlangt det sådan. Ændringsforslaget kunne måske være bedre, men der er da ikke noget at tage fejl af; jeg har konfereret med sekretariatet om affattelsen af ændringsforslaget. Der står her som indledning: „I den under nr. 2 foreslåede nye § 108 a affattes stk. 1 således:“ — d. v. s. første del af denne paragraf — og dernæst accepterer jeg den øvrige del med nævnet og alt det andet. Det er udtrykkelig bemærket; der er altså ikke noget som helst, der kommer til at hænge i luften, for resten af paragraffen bliver jo netop det, som den højtærede boligminister selv har foreslået. Man kan jo ikke tale om, at stk. 1 er affattet sådan og sådan, hvis der ikke kommer noget efter det, og derfor tror jeg ærlig talt, at den højtærede boligminister i dette anstrengende klima er kommet til at læse ændringsforslaget som en vis mand læser Bibelen — jeg vil ikke komme med uartige ord her i salen.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen var ængstelig ved, at jeg ikke havde udtalt mig tilstrækkeligt om selve regeringsforslaget, men man skal jo ikke altid gentage alting. Allerede ved lovforslagets første behandling erklærede jeg rent ud, at jeg var villig til at støtte selv den mest bagatelagtige forbedring af lejeloven, og ingen i denne sal kan, når man taler om den mest bagatelagtige forbedring af lejeloven, være i tvivl om, at det drejer sig om netop det foreliggende lovforslag.

Den ærede socialdemokratiske ordførers bekymring for, at han ikke skal få min støtte her, er absolut ubeføjet. Et sådant tilsagn gav jeg allerede ved første behandling, og jeg fastholder det selvfølgelig her, uanset om man vil indtage en saglig eller en usaglig holdning over for det ændringsforslag, som jeg har stillet, og som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen